

hadde over Arealerne. Altsaa over de Vandarealer, som omgive Landet, ogsaa dem, der komme nær ved Fæstningsværkerne, raader Indenrigsministeriet, de henhøre under dets Resfort, og kun forsaavidt Krigsbestyrelsen kan paavise, at der er virkelige fra Forsvarsvæsenets Side begrundede Betæneligheder eller Indvendinger at gjøre mod den Benyttelse, som Indenrigsministeriet agter at gjøre deraf, kan den gjøre begrundet Indsigelse derimod; og dersom man for at høre den Svælfelse, som vilde tilføres Forsvaret ved de paatænkte Forandringer, bliver nødsaget til at forlange Anlægget af andre Fæstningsværker eller andre Foranstaltninger, kan der være Tale om en Pengeudbetaling, et Beberlag fra Indenrigsministeriets Side for, at den Skade, der ellers vilde ske for Forsvarsvæsenet, derved kan blive hævet. Der er altsaa slet ikke Tale om, at Krigsbestyrelsen eller Staten herigjennem har tabt nogle Millioner. Det er kun dette, jeg finder mig foranlediget til at oplyse, for at man ikke skal vente sig for stort Udbytte af de Oplysninger, der kunne erhverves ved en Tilbagevisning af Sagen til Udvalget. — Der er selvfølgelig flere Punkter i den første ærede Talers Udtalelser, der kunde give mig Anledning til Ytringer, men dem skal jeg tilbageholde i alt Fald paa dette Stadium af Sagen.

Sag: Under Forhandlingerne om Kalkbrænderibatteriet har jeg siddet i stille Beundring af den Opfindsomhed, hvormed man kunde lave Argumenter for en saadan Sag, men jeg fik nogen Skral i mig, da jeg hørte Forslaget om, at Sagen skulde henvises til Udvalget igjen, saa at vi, dersom vi skulde vente paa det, efter at vi nu have siddet her samlede paa 9de Maaned, kunde faae Udsigt til at blive adskillige Maaned endnu, indtil næste Samling skulde begynde. Jeg vil dog bemærke med Hensyn til en af disse sindrige Opfindelser, nemlig om Servituten, som man skulde have skænket bort ved denne Heilighed, at jeg aldrig før har vidst, at der skulde gives Bestatning, naar Byrder have været paalagte Statsborgere eller offentlige Institutioner i Forsvarsvæsenets Interesse, og Forsvarsvæsenet ikke længere havde Nytte af disse Byrder. Det er jo ikke uden et Par Timer, siden vi her i denne Sal forhandlede et Andragende fra nogle Beboere af Nyborg og dens Omegn, der

beflagede sig over, at Garnisonen i Nyborg ved sine Manøvrer og Dvælses nedtrampede deres Marker og navnlig de unge, nysaaede Kløvermarker, og det blev da henstillet til den høitærede Krigsministers Underjøgelse, hvad der i den Retning kunde være at gjøre. Er det nu de Herrers Mening, at, dersom Krigsbestyrelsen kunde finde en anden Manøvreplads, hvor den kunde foretage sine Dvælses og saaledes faa disse Marker uden Skade og Offer for sig selv, skulde man forlange, at disse Folk skulde betale, hvad deres Marker havde vundet i Værdi ved, at Krigsbestyrelsen nu havde valgt en anden Manøvreplads, hvor Dvælseserne ikke skadede? Saaledes findes der utallige Forhold, hvor man virkelig kan sige, at de Byrder, Forsvarsvæsenet paalægger Borgerne, man forsvinde af sig selv; det er Krigsbestyrelsens uafviselige Pligt at ophæve dem, saasnart de ikke ere virkelig nødvendige i Forsvarsvæsenets Interesse, og jeg kan ikke se, at det er Tilfældet her. Derfor er det mig aldeles ufatteligt, hvorpaa man vil begrunde denne Henvisning til Udvalget eller overhovedet vil begrunde den Indvending, som gjøres mod dette ubetydelige Punkt i Tillægsbevillingsloven.

Scavenius: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), som anbefalede det af et andet æret Medlem (Lauer) stillede Forslag om at henvise Sagen igjen til Udvalget, gjorde først og sidst gjældende, ja, man kan sige, at det var hans eneste Argument, som han varierende i et langt Foredrag, at dette Thing ved 3die Behandling havde forkastet Forslaget om de 5,500 Kr. til Kalkbrænderibatteriet. Men det ærede Medlem glemte en Ting, og det er virkelig en meget væsentlig Ting, ifølge hvilken jeg tror, at hans Argument falder til Jorden, og det er, at dette Thing ved 2den Behandling havde bevilget de 5,500 Kr. til Kalkbrænderibatteriet, og at dette Thing kun derfor og derigjennem ved 3die Behandling kom til at negte dem, at der den Dag aldeles tilfældig var et usædvanligt Antal Medlemmer fraværende fra de Sider her i Thinget, som vilde have stemt for Kalkbrænderibatteriet; det var den eneste Grund, hvorfor dette Thing ved 3die Behandling af denne Sag forkastede denne Bevilling, og den blev kun forkastet med 1 Stemmes Majoritet. Naar altsaa nu det ærede Medlem og andre ærede